

Art. 2, B (iii), har for Øje den Situation, der vil opstaa, naar en Signatarmagt faar tilkendt nye Territorier; Spørgsmaalet om hvorvidt disses »Værdi« eller en Del af denne skal afregnes paa det paagældende Lands Erstatningskvota staar aabent.

Under Forhandlingerne om *Art. 2* gjorde man fra dansk Side opmærksom paa, at Udgifterne i Forbindelse med de tyske Flygtninge i Danmark er medtaget i det danske Erstatningskrav med et (kalkuleret) Beløb, dækkende Tiden indtil den 1. Maj 1946. Danmark forbeholdte sig Ret til at kræve Erstatning for yderligere Udgifter. Konferencen anerkendte dette Synspunkt.

Art. 3 og *4* giver ikke Anledning til Bemærkninger.

Art. 5, A (ii). Samtlige Signatarmagter vil faa Adgang til at lade sig repræsentere i Komiteen. Storbritanniens Delegerede indbød paa sin Regerings Vegne Komiteen til at tage Sæde i London.

Art. 6 og *7*. Under Drøftelserne om disse to Artikler gjorde den danske Delegation Konferencen bekendt med det særlige Forhold, at de britiske Militærmyndigheder havde frataget de tyske Tropper danske Sedler til et Beløb af godt 40 Mill. Kr. Pengene var indbetalt paa en spærret Konto i Danmarks Nationalbank. Fra dansk Side hævdedes det, at Sedlerne ikke var »tyske udenlandske Aktiver« eller »Krigsbytte«, men var dansk Ejendom, der lod sig identificere og derfor maatte tilbagegives Danmarks Nationalbank uden Afgregning paa den danske Erstatningskvote. Beløbet var derfor ogsaa holdt udenfor det danske Erstatningskrav.

Konferencens Præsident anerkendte det danske Synspunkt og henviste Spørgsmaalet til Afgørelse mellem den danske Regering og vedkommende britiske Militærmyndighed efter Reglerne for Restitution.

Art. 6, C. Til denne Bestemmelse knytter sig de enstemmige Henstillinger 1 og 2 vedrørende henholdsvis tyske Aktiver i neutrale Lande og Guld overført til de neutrale Lande samt Bestemmelsen i *Art. 8, C*.

Art. 8. Denne Artikel er indsat i Erkendelse af, at den Erstatningsordning, der er fastlagt paa Konferencen, i første Linie maa tage Sigte paa de Erstatninger, der tilkommer de allierede Regeringer. Det er vistnok fælles for alle Lande,

at de private Krav imod den tyske Regering eller denes Organer, der er medtaget i de paa Konferencen fremsatte Erstatningskrav, er saa minimale, at Privates Andel i Erstatningsydelseerne bliver uden reel Betydning. Konferencen ønskede imidlertid, at der skulde reserveres visse Erstatningsydelser for saadanne Ofre for Nazismen, som ganske særlig er i Trang for Hjælp. Bestemmelserne tager navnlig Sigte paa Personer, der har været Genstand for Forfølgelse paa Grund af deres Race, og som nu af forstaaelige Grunde ikke vil vende tilbage til eller ønsker at blive boende i tyske Omraader.

AFSNIT II.

Interallieret Erstatningsbureau.

Til Gennemførelsen af Erstatningsordningen oprettes et interallieret administrativt Organ (Det interallierede Erstatningsbureau), der skal gennemføre Erstatningsordningen. Samtlige Signatarmagter sender hver en Delegeret til Bureauet, og disse Delegerede udgør Generalforsamlingen, der træffer de afgørende Beslutninger. Beslutninger træffes efter Stemmeflerhed, dog at særlige Regler er fastsat for Afstemninger om Bureauets Budget (*Art. 10*) og om Ændringer i eller Ophævelse af Bureauet (*Art. 14*).

De enkelte Artikler giver formentlig ikke Anledning til Bemærkninger, bortset fra *Art. 12*. Det siges i denne, at Bureauet opretter Forbindelsesorganer paa saadanne Steder, som Generalforsamlingen, »efter at have opnaaet fornøden Indforstaaelse«, maatte bestemme. Det er ikke angivet, hos hvem denne Indforstaaelse skal indhentes, da det kan være forskelligt i de forskellige Tilfælde, men der er særlig tænkt paa Samtykke fra de allierede Zonekommandanter i Tyskland, eventuelt fra Kontrolraadet i Berlin.

AFSNIT III.

Tilbagegivelse af monetært Guld.

Fra Finansministeriet og Danmarks Nationalbank foreligger Oplysning om, at disse Bestemmelser ikke har nogen praktisk Betydning for Danmark.